

[Poul Møller.]

de mange mindre lande, der var med i frihandelsområdet. England var det store slagskib, det var flagskibet for EFTA-flåden, vi andre var kun små motortorpedobåde, og vi måtte derfor følge flagskibets kurs.

Konklusionen af dette må være, at Storbritannien ikke kommer uden om, ligegyldigt hvilken regering landet har, at det i kraft heraf har en stor forpligtelse over for dem, der holdt sig uden for fællesmarkedet i tillid til Storbritannien. Det må have en særlig forpligtelse, fordi det var dets idé, dets opskrift, fordi det var det britiske pres over disse mindre nordiske lande og over for Østrig og Schweiz, der gjorde, at man skabte dette frihandelsområde.

Dette er, synes jeg, nødvendigt at sige som baggrund for den stilling, vi befinder os i i dag, og det er vel også nødvendigt at sige det til forståelse af den dybe skuffelse, vi må føle over for det, der nu finder sted inden for frihandelsområdet, for vil det store land inden for frihandelsområdet, vil den store stat, der har mere end halvdelen af indbyggerne inden for dette område, kun nyde, men ikke længere yde inden for fællesskabet, hvad er frihandelsområdet så værd, hvilken værdi kan det da have? Jeg må på det dybeste beklage — og gør det som en af dem, der har stemt for EFTA-traktaten, stemt for de beslutninger, der er truffet i henhold til denne traktat — at den britiske regering på den måde har udleveret skarp ammunition til EFTA-modstanderne. Men det er ikke desto mindre tilfældet — ammunitionen er udleveret.

Det næste spørgsmål, man kan stille, er: hvad betyder denne 15 pct.s forhøjelse for Danmark? Det er jo sagt, at den ikke vedrører de for os meget vigtige landbrugsvarer. I begyndelsen var der endda tilløb til at prise England og sige, at det var under særlig hensyntagen til Danmark, at man ikke havde lagt 15 pct. på levnedsmidler. Jeg tror nu for det første, at den omtalte forhøjelse blev foretaget af hensyn til den britiske befolkning, til pristallet og til andre ting i Storbritannien, men jeg tror for det andet, at vi ikke må glemme, at der på dette område findes den beskyttelse, som den britiske regering ønsker; levnedsmidler er ikke omfattet af frihandels-

området, de er under importrestriktioner, de er under kvotaordninger. Vi har jo set i aviserne, at man samtidig med gennemførelsen af denne 15 pct.s toldforhøjelse for industrivarer har indledt forhandlinger bl. a. med Danmark om en nedskåret dansk kvotaordning for flæskets vedkommende. Den højtærede udenrigsminister var ikke inde herpå, men jeg vil dog gerne, da det nu er drøftet i pressen, høre den højtærede udenrigsministers opfattelse af, om dette skulle være et yderligere forsøg på at begunstige den indenlandske hjemlige produktion og begrænse de fordele, som ikke mindst Danmark opnåede på det britiske marked ved sin indtræden i EFTA.

Selve traktaten om frihandelsområdet førte jo til, at Danmark i tillid til denne traktat foretog en stigende og en gradvis omlægning af hele sin produktion, en industrialisering, som netop måtte finde sted, fordi det markedsområde, vi var medlem af, ikke gav fri handel for vore landbrugsvarer, men derimod fri handel for vore industrivarer med en toldnedbrydning gradvis inden for området. Dette måtte føre til, at alle vore anstrengelser måtte gå henimod industrialisering. Det britiske og det nordiske marked måtte i kraft af denne traktat være de områder, hvor ekspansionen for dansk erhvervsliv skulle finde sted. Det lå i selve traktatens idé, i meningen med den, at indtil man kunne skabe et større, et samlet Europa, måtte vor ekspansion finde sted her. Vi ved jo også, at vore skiftende udenrigsministre, også den nuværende udenrigsminister, har opfordret dansk industri til at sætte sine kræfter ind på det britiske marked, fordi der her lå et stort marked, et EFTA-marked, hvor vi nød toldfordele i forhold til andre konkurrenter, og hvor det derfor var rimeligt, at industrien satte ind. Der er ofret mange penge på salgsanstrengelser, på investeringer, for at prøve på at udbygge industrieksporten til det britiske marked, og alt dette, alle disse anstrengelser, er nu blevet svækket føleligt. Investeringsbeløbene er måske blevet givet ud til ingen verdens nytte, hvis ikke vi hurtigt kommer af med denne 15 pct.s ekstrapold.

Den højtærede udenrigsminister var i formiddags inde på problemet om de kontrakter, der allerede er afsluttet, og hvor